

Nattergalen

Verden er efterhånden blevet et barsk sted at leve. Vi hører dagligt om terror, krig og grusomheder, der gør det hele temmelig broget for os alle. Vi kan vælge at leve i frygt for alt det vi hører, sker rundt omkring. Vi kan frygte, at det også vil komme til os, og vores hverdag kan blive ret så trist, hvis vi ser sådan på det hele.

Det er måske det, nogen ønsker, nemlig at vores glæde over livet ikke må være for stor, fordi andre har det dårligt, eller fordi det ikke passer ind i deres billede af verden. I dag er der jo store modsætninger mellem den ekstreme del af islam og så kristendommen. Det giver mange stridigheder rundt om i verden.

Der kæmpes i Guds navn, når mennesker rammes af terror og vold. Det er jo en måde, hvorpå man kan få svagere medmennesker, som savner fællesskab og medmenneske-lighed til at udføre de rædselshandlinger, som vi har været vidner til rundt

om i verden. Når vi ser os ud over denne verden, kan det synes som om alt er så mørkt og trist. Livet formørkes og vi kommer til at leve i frygt og angst i stedet for at være trygge og vise hinanden kærlighed. Og sådan skal det ikke være.

Se på naturen. Vi har været igennem en lang og kedelig vinter og et noget blandet forår, hvor vi virkelig har savnet alt det skønne, planterne, dyrene og alle de dejlige oplevelser, som vi forbinder med forår og sommer. Vi venter på, at blomsterne springer ud og vi glæder os over fuglene, der har så travlt her i foråret. Og allermest så hører vi fuglesangen, som tager til i foråret, og som fortæller os, at nu står sommeren for døren.

Den mest fantastiske af dem alle er nattergalen. En lille gråbrun og undselig fugl, der har den mest fantastiske sang – og så synger den endda om natten, så vi virkelig kan høre den. Den er for mig udtryk for et livsmod og en livsglæde, som måske nok er noget, jeg tillægger den, men som ikke desto mindre er lige fantastisk hvert eneste forår.

Det er som om livet bliver lidt lysere, når man oplever den slags undere, der kommer helt af sig selv, bare man venter. Det var måske en ide for os alle, at tænke det med ind i vores angst for det værste og vores sortsyn. Der sker jo dagligt en masse godt, som vi ikke skal gøre noget for at opleve, andet end at være opmærksomme.

Peter Stentoft